

**ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ: ΤΟΝ ΚΑΙΡΟ ΤΟΥ
ΒΟΥΛΓΑΡΟΚΤΟΝΟΥ
ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: ΠΗΝΕΛΟΠΗ ΔΕΛΤΑ
ΠΕΡΙΛΗΨΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΑΘΗΤΡΙΑ : ΠΕΧΛΕΒΑΝΟΥΔΗ ΦΙΛΙΤΣΑ**

Ήταν Δεκαπενταύγουστος του 1004 . Στην Αδριανούπολη είχε μαζευτεί κόσμος απ' όλα τα μέρη για να γιορτάσει τη μεγάλη αυτή γιορτή της χριστιανοσύνης. Την ημέρα αυτή έφτασε ο γέρο - Παγράτης στην πόλη μ' ένα μικρό κοριτσάκι. Επειδή δεν έβρισκε κάποιο μέρος για να μείνουν το βράδυ, κάποιος φίλος τους πήγε στο σπίτι του Κατεπάνω. Εκεί τους υποδέχτηκαν θερμά. Ο Κατεπάνω είχε έναν γιο, τον Κωνσταντίνο και ένα άλλο παιδί τον Μιχαήλ, που ήταν γιος κάποιου συγγενικού προσώπου. Ο Κατεπάνω μαζί με η γυναίκα του και τα δυο παιδιά πήγαν στην εκκλησία. Ξαφνικά Βούλγαροι έκαναν την εμφάνιση τους κι έγινε μεγάλη σφαγή. Ο Κατεπάνω και η γυναίκα του σκοτώθηκαν ενώ τα δυο παιδιά και ο γερο - Παγράτης με το κοριτσάκι που το έλεγαν Αλεξία πιάστηκαν αιχμάλωτοι.

Τα χρόνια περνούσαν και τα δυο παιδιά αιχμάλωτα κοντά στον Τσάρο Σαμουήλ προσπαθούσαν να επιβιώσουν. Κοντά τους ήταν πάντα ένας Έλληνας κατάσκοπος, ο Νικήτας. Αυτός ήταν ο φύλακας άγγελος των δύο αγοριών.

Ο πόλεμος ανάμεσα στους Έλληνες και τους Βούλγαρους συνεχίζονταν για χρόνια. Ο Βασίλειος ο Βουλγαροκτόνος μαζί με τους διαλεχτούς αξιωματικούς του που ήταν έτοιμοι να πέσουν και στη φωτιά ακόμα για το βασιλιά τους πολεμούσαν αδιάκοπα τους Βούλγαρους και είχαν πάρει τα κυριότερα φρούρια τους.

Ο Νικήτας μετά από καιρό κατάφερε να σώσει τα δυο παιδιά και να τα πάρει μαζί του. Τα κράτησε κοντά του ανάμεσα στους Βούλγαρους και τα εκπαίδευσε να γίνουν άριστοι κατάσκοποι. Η ζωή τους άλλαξε. Για τον Κωνσταντίνο που είχε ορκιστεί να εκδικηθεί για το θάνατο των γονιών του ήταν μεγάλη χαρά να ξεγλιστρά ανάμεσα στους Βούλγαρους, να μαθαίνει τα μυστικά τους και να τα λέει στον αυτοκράτορα. Για τον Μιχαήλ όμως η ζωή αυτή δεν ταίριαζε. Αυτός ήθελε να πολεμά δίπλα στον αυτοκράτορα, αλλά έμενε μαζί με τον Κωνσταντίνο γιατί τον αγαπούσε πολύ.

Κάποια μέρα ο Κωνσταντίνος πληγώθηκε θανάσιμα από Έλληνες που τον πέρασαν για Βούλγαρο. Η Αλεξία που εν τω μεταξύ είχε γίνει μια όμορφη κοπέλα βοήθησε τον Κωνσταντίνο και σώθηκε. Αυτή παρίστανε τη βουβή Βουλγάρα και ακολουθούσε τους δυο νέους χωρίς να το γνωρίζουν. Ο γερο-Παγράτης βρισκόταν κλεισμένος σ' ένα κελί ενός Βούλγαρου άρρωστος βαριά περιμένοντας να δει το γιο του το Γρηγόρη, που ήταν καλόγερος και φίλος του Νικήτα. Η Αλεξία έκανε υπεράνθρωπες προσπάθειες να βρει τον Γρηγόρη. Όταν τελικά τον βρήκε ήταν πολύ αργά. Ο γερο-Παγράτης πέθανε με τον καημό του γιου του.

Από δω και στο εξής η Αλεξία ήταν υπό την προστασία τον Γρηγόρη. Αυτή πίστευε και το εξομολογήθηκε και στον Γρηγόρη πως ο Κωνσταντίνος ήταν προδότης αν και είχε ορκιστεί να εκδικηθεί για το θάνατο των γονιών τον. Αυτή η πίστη της, οδήγησε στο να πιαστεί ο Κωνσταντίνος αιχμάλωτος του Δραξάν, Βούλγαρου τον οποίο ο Βουλγαροκτόνος είχε συγχωρήσει του είχε δώσει αξιώματα και τον είχε παντρέψει με την Ευδοξία, την αδερφή του Μιχαήλ. Η Αλεξία βοήθησε τον Κωνσταντίνο να δραπετεύσει από το κάστρο στο οποίο τον είχαν φυλακισμένο μαζί με το Γρηγόρη. Ο Γρηγόρης όμως δεν κατάφερε να σωθεί. Η Αλεξία μαζί με τον Κωνσταντίνο πήγαν στο μέρος όπου ήταν ο Μιχαήλ βαριά άρρωστος από τα βασανιστήρια των Βούλγαρων. Ο Μιχαήλ πάνω στο παραμιλητό του αποκάλυψε στο φίλο του ότι ήταν ερωτευμένος με την Αλεξία, Η Αλεξία και ο Κωνσταντίνος ήταν μυστικά αρραβωνιασμένοι.

Όταν ο Μιχαήλ έγινε καλά ο Κωνσταντίνος παράτησε το φίλο του και τη γυναίκα που αγαπούσε κι έφυγε για να αφήσει το φίλο του να παντρευτεί την Αλέξιο. Πήγε στα βουνά και με το όνομα Γίνος Βούγας έγινε ο τρόμος και ο φόβος των βουλγάρων. Ο Μιχαήλ δεν έπαψε να αναζητά το φίλο του και να μαραζώνει γιατί αυτός ήταν η αιτία που χώρισε δυο ερωτευμένους. Ο Κωνσταντίνος θέλοντας να εκδικηθεί το θάνατο των γονιών του από το φονικό χέρι του Ιβάτζη που ήταν ο πιο πονηρός Βούλγαρος αξιωματικός πιάστηκε απ' αυτόν και το τέλος του δεν άργησε να έρθει. Ο Μιχαήλ βαθιά πληγωμένος από το χαμό του φίλου του δε βρήκε ησυχία. Μαζί με τον Νικήτα και τον Ευστάθιο

Δαφνομήλη ενός εξαιρετού αξιωματικού του Βουλγαροκτόνου πήγαν στη φωλιά του Ιβάτζη και κατάφεραν με δόλιο τρόπο να τον τυφλώσουν και να τον οδηγήσουν στη φυλακή. Ο Μιχαήλ βαθιά πικραμένος, αν και ο φίλος του τον έβαλε να του υποσχεθεί ότι θα παντρευόταν την Αλεξία δεν ένιωθε πια τίποτα. Η καρδιά του είχε μαραθεί και η εκδίκηση δεν τον έκανε να πλησιάσει την Αλεξία.